Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 878
Marți 25 septembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Să executăm însămînțările de toamnă în condiții de agrotehnică superioară

Ing. GH. TUȘA
adjunct al șefului secției de cereale și plante tehnice din Consiliul Superior al Agriculturii

Alegerea momentului optim de însămînțare are o deosebită importanță în sporirea producției de grîu în toate regiunile țării. Semănat în epoca optimă, în teren bine pregătit, grîul răsare repede și uniform, crește normal și acumulează suficiente cantități de substanțe nutritive pentru dezvoltarea sa ulterioară.

Institutul central de cercetări agricole, cu stațiunile sale experimentale, se ocupă de multă vreme de problema stabilirii epocii optime de semănat la grîul de toamnă. Pe baza numeroaselor experiențe întreprinse în această privință și a rezultatelor obținute în producție pe mai mulți ani, s-a dovedit că epoca cea mai potrivită pentru însămînțarea grîului este cuprinsă în majoritatea regiunilor din țară între 20 septembrie și 20 octombrie. Semănat acum, grîul, răsare repede și vegetează deci într-o perioadă cînd temperatura medie a aerului este sub 10°C, temperatură foarte favorabilă pentru înfrățirea și pregătirea (călirea) plantelor să reziste la iernare. În același timp și condițiile pentru trecerea stadiului de iarovizare sînt mai prielnice.

Semănatul tîrziu al grîului în noiembrie duce la o înrădăcinare slabă a plantelor care intră în iarnă slab crescute și neînfrățite, sau chiar incomplet răsărite. Ele nu au posibilitatea să se pregătească pentru iernare și din cauza temperaturilor sub 0°C, se iarovizează incomplet sau anormal. În acest caz iarovizarea se continuă în primăvară, astfel încît producția este determinată de condițiile climatice din acest anotimp: dacă primăvara va fi rece și lungă, iarovizarea se va face normal și se va putea aștepta o producție bună; dacă însă primăvara va fi scurtă și uscată, semănăturile de toamnă se vor dezvolta încet și vor da recolte slabe.

În toamna acestui an se va semăna grîul în condiții mai bune ca în alți ani. Astfel, datorită colectivizării totale a agriculturii, și a dotării cu mai multe tractoare și mașini agricole, terenul în care se va însămînța grîul s-a pregătit mai bine ca în alți ani. De asemenea se vor semăna numai soiuri de mare producție, care produc cel mai bine cînd se însămînțează în perioada optimă și pe terenuri foarte bine lucrate și fertilizate. Toate aceste condiții trebuie folosite din plin pentru a asigura însămînțatul grîului la timp și bine.

În condițiile concrete ale acestei toamne, ÎN TOATE REGIUNILE ȚĂRII, SE POATE TRECE ÎN PREZENT, CU TOATE FORȚELE, LA SEMĂNATUL CEREALELOR DE TOAMNĂ.

Semănatul grîului se va face mai întîi pe acele locuri unde pregătirea terenului s-a făcut mai devreme și apoi pe celelalte parcele.

Momentul începerii semănatului trebuie ales cu mult discernămînt de specialiștii agronomi în funcție de condițiile concrete din fiecare unitate agricolă. Important este ca semănatul să se încadreze în perioada optimă. Pentru aceasta este necesar o pregătire minuțioasă a campaniei de însămînțări de toamnă începînd cu pregătirea patului germinativ, condiționarea și tratarea semințelor, repararea utilajului, instruirea mecanizatorilor și a mînuitorilor de semănători, astfel ca semănatul propriu-zis să se efectueze într-un timp scurt, în perioada optimă și la nivelul calitativ cerut de noile condiții ale agriculturii socialiste.

Cînd vorbim de semănat, implicit trebuie să înțelegem asigurarea densității optime de plante la m.p. și la hectar, îngroparea uniformă la aceeași adîncime a semințelor, realizarea unei semănături încheiate fără greșuri atît în interiorul cît și la capetele tarlalei.

Toate acestea se realizează prin executarea semănatului cu mașina în rînduri distanțate la 12—14 cm.

Industria noastră constructoare de mașini a pus la dispoziția agriculturii un mare număr de tractoare și mașini pentru semănat cereale. În prezent sectorul agricol dispune de peste 52.000 tractoare, peste 24.000 mașini de semănat cu tracțiune mecanică și de circa 12.000 semănători cu tracțiune animală. Cu această bază tehnico-materială s-a creat posibilitatea ca să se elimine o dată pentru totdeauna așa numitul „semănat pe piele", metoda cea mai primitivă de semănat a grîului, care din păcate s-a mai practicat pînă în ultima vreme în unele părți ale țării.

Pentru a se realiza un semănat cît mai uniform și fără greșuri, este necesar ca din timp mașinile și uneltele agricole să fie bine reparate și echipate cu tot ce le trebuie: tuburile de semănat, greutățile de la tuburi, marcatoare, grapă lanțată ușoară sau grapă de mărăcin etc. Mașinile de semănat trebuie să fie revizuite și controlate să distribuie uniform sămînța pe tuburi și reglate să semene corect întreaga normă de sămînță calculată pentru însămînțarea unui hectar.

Mecanizatorii și mînuitorii de semănători trebuie să fie aleși dintre cei mai conștiincioși colectiviști. Ei trebuie să fie instruiți din vreme ca să cunoască bine mașinile cu care vor lucra. Pentru a asigura o însămînțare de bună calitate este absolut necesar ca mînuitorii de semănători să fie aceiași pe întreaga perioadă de timp și să nu fie schimbați în fiecare zi.

La executarea semănatului cît mai drept se va avea grijă ca semănătorile să fie echipate cu marcatoare, iar pentru evitarea greșurilor la capetele tarlalei care se însămînțează se lasă o fîșie de circa 8 m lățime (două lățimi de lucru a se-

(Continuare în pag. a 4-a)

Grăbesc recoltările și pregătirile pentru însămînțări

Pe ogoarele gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, recoltarea culturilor de toamnă este în toi. Muncind cu elan, colectiviștii au izbutit să termine recoltatul floarii-soarelui de pe cele 250 de ha. De pe acum brigăzile conduse de Gheorghe Dinu și Andrei Gheorghe au dobîndit cele mai însemnate succese la recoltatul porumbului.

Paralel cu aceste lucrări, și pregătirile pentru însămînțările de toamnă sînt mult avansate. Astfel, pînă în prezent întreaga cantitate de sămînță de grîu necesară însămînțării celor peste 1.400 ha a fost condiționată și tratată. De asemenea, se apropie de sfîrșit și pregătirea terenului de către mecanizatorii de la S.M.T.-ul din comună.

În executarea acestor lucrări s-au evidențiat colectiviștii Ion Ene, Vlaicu Neagu, Ștefan Trandafir, precum și tractoriștii Petre Lazăr, Ștefan Bretin, Alexandru Albu și Ion Samoilă.

C. BERESCU
corespondent

Pregătiți pentru semănatul grîului

În vederea pregătirii unui bun pat germinativ mecanizatorii S.M.T.-urilor din raionul Fetești execută pe ogoarele G.A.C.-urilor din raza de activitate arături de bună calitate, la adîncimea la care nu se scot bolovani. Astfel, în urma unui schimb de experiență organizat la S.M.T. Fetești, s-a ajuns la concluzia că în condițiile acestui an adîncimea optimă la care trebuie executate arăturile în raionul nostru este de 29-31 cm., în agregat cu grapa stelată, după care să se facă discuitul.

În anul agricol 1962-1963 G.A.C.-urile din acest raion vor însămînța cu grîu suprafața de 30.500 de ha. Muncind cu vrednicie mecanizatorii S.M.T.-urilor au pregătit pentru semănat de pe acum peste 14.000 de ha.

În acest an întreaga suprafață de grîu va fi însămînțată numai cu semințe din soiuri de mare productivitate. Pînă acum cîteva zile au fost condiționate 3.548 tone semințe de grîu. Pe ogoare au fost împrăștiate peste 29.000 tone de îngrășăminte naturale și 621 tone îngrășăminte chimice.

D. LAURENȚIU
corespondent

Muncesc cu sîrguință

Folosind timpul prielnic membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din Hîrșova, raionul Vaslui, au reușit pînă în prezent să recolteze culturile de toamnă de pe mari suprafețe. Astfel au recoltat porumbul boabe de pe 250 hectare, floarea-soarelui de pe 145 hectare și sfecla de zahăr de pe 10 hectare. Paralel cu recoltatul, colectiviștii eliberează terenurile în vederea arăturilor de toamnă. Astfel, s-au executat arături pe o suprafață de 310 hectare.

O grijă deosebită acordă colectiviștii pregătirii însămînțărilor de toamnă. În acest scop pentru asigurarea cu sămînță de cea mai bună calitate, gospodăria a selecționat 60 tone de semințe, din care 58 tone de grîu și 2 tone de orz de toamnă, care urmează a fi tratată împotriva bolilor și dăunătorilor.

Pentru asigurarea unei bune baze furajere, colectiviștii zoresc însilozarea porumbului pentru nutreț. Pînă mai zilele trecute ei însilozaseră cantitatea de 650 tone.

În grădina de legume și zarzavaturi culesul este în toi. Din valorificarea produselor recoltate gospodăria a dobîndit pînă acum un venit bănesc de peste 35.000 de lei.

TH. I. LEUȘTEAN
corespondent

Mai multă grijă însilozărilor

Gospodăriile colective din raionul Gherla, regiunea Cluj, au însilozat o cantitate de 67.500 tone de diferite nutrețuri. Acolo unde s-a acordat atenția cuvenită acestei importante lucrări în asigurarea hranei animalelor pe timpul iernii, rezultatele bune nu s-au lăsat mult așteptate. Astfel, în gospodăriile colective din Crișeni, Borșa, Mociu, Cătina și Chesău, s-au însilozat între 600-850 tone cu porumb siloz, rogoz în amestec cu lucernă și alte furaje.

Din păcate nu peste tot locul lucrurile stau la fel de bine. În gospodăriile colective din Livada, Petrești, Sîntioana, Panticeu și Jimbor nu au fost însilozate decît între 50-65 de tone. Ceva mai mult, pînă zilele trecute în gospodăriile colective din Vaidacămăraș, Jucul de Jos, Sărata și Jucul de Mijloc, nu se însilozase nici o tonă de furaj. Lucrul acesta a făcut ca pe întreg raionul Gherla, planul de însilozări să fie îndeplinit doar în proporție de 28 la sută.

Este de datoria unităților rămase în urmă cu însilozările să grăbească mult ritmul acestor lucrări, organizînd, printre altele, munca în două schimburi.

LEON SOREANU
corespondent

Peste 62.000 de tone furaje însilozate

În gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului Gostat Galați, acțiunea de însilozare a furajelor se desfășoară din plin. Folosind întreaga capacitate de lucru a mașinilor de recoltat, a tocătoarelor și a batozelor transformate, lucrătorii din aceste unități reușesc în marea lor majoritate să realizeze și să depășească graficul zilnic de însilozare.

Pînă acum cîteva zile în Trustul Gostat Galați se însilozaseră mai bine de 62.000 tone, din 72.361 tone cît prevede planul iar 10 gospodării de stat și-au realizat și depășit sarcina de plan. În schimb sînt unele unități ca G.A.S. Vameș, Vlădești, Bărboși și altele, care n-au însilozat decît jumătate din cantitățile de furaje planificate.

Conducerea Trustului Gostat Galați trebuie să ia măsuri de impulsionare a însilozărilor în aceste unități, astfel ca fiecare gospodărie de stat să dispună de rezerve cît mai mari de hrană pentru animale, în vederea creșterii producției sectorului zootehnic.

ION GH. CENUȘA
corespondent

În podgoria Dealul Mare

Cum treci de comuna Bucov, pe partea stîngă a șoselei Ploiești-Buzău, de la piciorul pantei și pînă-n cumpăna apelor, Dealul Mare este împresurat numai cu vii. Culorile dulci ale toamnei au îmbrăcat viile într-un strai parcă anume pregătit pentru marea sărbătoare a culesului.

Bine îngrijite, cele aproape 1.000 de hectare de vie ale gospodăriei de stat Valea Călugărească sînt pline de rod. Printre frunzele ruginii, ciorchinii grei, cu boabe mari, frumos împlinite, rîd în soare oferindu-se, îmbiindu-te.

Brigadierii viticoli sînt mîndri de rezultatul muncii lor. Și cum n-ar fi cînd vor da peste plan mai bine de 25 vagoane de struguri?! Acum, marea lor grijă este de a-și desăvîrși această muncă, de-a duce la bun sfîrșit strîngerea minunatului rod. De altfel culesul, ce-a mai plăcută dintre îndeletniciri, a și început. În parcelele fiecărei brigăzi, pe întrecute în treabă și veselie, mulțime de fete și băieți culeg de zor strugurii din soiurile de masă și de vin.

Iată, în brigada condusă de comunistul Constantin Drugea din secția Valea Largă, de pildă, întîlnim în parcelele cu soiuri de masă pe harnicele culegătoare Valeria Dănilă, Elena Bălan și Maria Dănilă (foto nr. 1). Ca albinele ele trec de la butuc la butuc tăind cu grijă dolofanii chiorchini de Afuz-Ali, cu boaba cît nuca, sau de Muscat Hamburg, cu boabe negru strălucitor, brumați și parfumați, ori de Chasselas, cu boaba aurie și dulce ca mierea. (În foto nr. 2 brigadierul C. Drugea admirînd un ciorchine în greutate de aproape un kg din soiul Afuz-Ali). Coșurile încărcate sînt duse într-un loc anume. Aici, ciorchine cu ciorchine este luat și cercetat cu atenție. Orice boabă strivită, atacată ori uscată este îndepărtată (foto nr. 3). Strugurii astfel cizelați sînt așezați unul lîngă altul, în lădițe gata pentru transport. Treaba asta o fac cu multă îndemînare și pricepere fete ca Maria Brezeanu, Joița Luță, Ana Bunescu și altele. Pînă mai zilele trecute de aici au luat drumul piețelor interne și externe peste 2,5 vagoane de struguri.

Cu aceeași hărnicie se lucrează la culesul strugurilor de masă și la brigada condusă de comunistul Tudorache Năstase din secția Bucov. Florica Băcanu, Gherghina Stancu la cules, Ioana Petre și Maria Nia la cizelat, de exemplu, își depășesc zi de zi normele de lucru cu cîte 30-40 kg de struguri.

În același timp alți culegători din această brigadă recoltează struguri din soiurile pentru vin. Deocamdată se culeg soiurile care au acumulat un procent mai mare de 210 grame de zahăr la litru de must. La cramă, laboratorul nectarului, Simion Stancu, Ion Hîrdău și Scarlat Dumitru se îndeletnicesc cu zdrobitul și presatul strugurilor. S-au vinificat pînă acum cîteva zile peste 6,5 vagoane de struguri.

Culesul strugurilor pentru vin s-a început și în brigada condusă de Constantin Cogălniceanu de la secția Valea Poienii și la alte brigăzi.

În întrecerea socialistă la culesul strugurilor pentru masă, cele mai bune rezultate le-au obținut pînă acum brigăzile din secția Valea Largă și Valea Poienii care au recoltat 180 tone și respectiv 140 tone de struguri. La culesul strugurilor pentru vin însă, în frunte sînt brigăzile din secțiile Bucov și Valea Largă, care au vinificat peste 150 de tone și respectiv 330 tone de struguri din soiurile Pinot Noir, Pinot Gris, Sauvignon și altele care au acumulat mai bine de 217 grame de zahăr la litru de must.

Pe întreaga gospodărie s-au cules pînă acum cîteva zile peste 370 tone de struguri de masă și s-au vinificat mai bine de 550 de tone de struguri pentru vin. Și munca continuă cu intensitate tot mai sporită, atît la recoltatul strugurilor pentru masă cît și pentru vin.

Text: V. CAZACU
Foto: L. EFANOV

Pentru sporirea șeptelului

Dr. EMIL PASAT
vicepreședinte al Consiliului agricol regional Mureș-Autonomă Maghiară

În vederea continuei dezvoltări a sectorului zootehnic în gospodăriile agricole colective, consiliul agricol regional, îndrumat de comitetul regional de partid, a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice, menite să contribuie la creșterea numărului de animale și păsări, proprietate obștească.

În primele opt luni ale anului în curs, ca urmare a preocupării continue pentru îndeplinirea planului de cumpărări de animale și a reținerii celor mai valoroase exemplare din prăsilă proprie, a asigurării unor adăposturi corespunzătoare și a unei bune baze furajere, numărul animalelor și păsărilor a crescut mult în comparație cu anul 1961.

Astfel, în perioada 1 ianuarie — 30 august 1962, numărul taurinelor din gospodăriile colective ale regiunii noastre au crescut de la 46.328 capete (cîte existau la 31 decembrie 1961), la 86.915 capete — adică o creștere de 87,6 la sută. În aceeași perioadă numărul vacilor de lapte a crescut de la 15.208 la 29.518 capete; efectivul de porcine a sporit de la 27.774 capete la 44.302 capete, iar cel al ovinelor de la 73.518 capete, la 133.208 capete.

Mărind considerabil numărul de animale gospodăriile colective din regiunea noastră au ajuns la o încărcătură de 21,4 capete taurine, 32,9 capete la ovine, 15,7 capete la porcine la 100 hectare teren arabil.

Consiliul agricol regional a dat îndrumări ca la fiecare gospodărie agricolă colectivă să fie analizate cu simț de răspundere condițiile existente în vederea dezvoltării efectivului de animale proprietate obștească și să se ia măsurile menite a duce la creșterea numerică și calitativă. În unele raioane ale regiunii, cum sînt Ciuc, Gheorgheni, Tîrnăveni și Toplița, consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective s-au străduit să folosească cu chibzuință fondurile proprii și creditele primite din partea statului pentru procurări de animale, fapt care a dus la îndeplinirea și depășirea planului de cumpărări de animale. Astfel, gospodăriile colective din raionul Ciuc au îndeplinit planul de cumpărări la vaci și juninci în proporție de 431 la sută, cele din raionul Gheorgheni 209,6 la sută, iar cele din raionul Toplița 278,5 la sută încă de la data de 6 septembrie 1962.

Pe întreaga regiune, față de planul de 22.000 taurine, pînă la începutul lunii septembrie fuseseră cumpărate 33.869 capete. Demn de subliniat e faptul că față de planul de 7.000 de vaci, s-au cumpărat 14.961 capete (213,7 la sută). Față de planul de 15.000 vițele s-au cumpărat 18.908 capete.

Și în ce privește cumpărările de porcine s-au dobîndit unele succese de seamă. În primele opt luni ale anului în curs față de planul de 1.800 porcine, s-au cumpărat 1.942 capete — efectivele respective fiind scroafe de prăsilă. În sfîrșit, față de planul de 30.000 ovine, pînă de curînd s-au cumpărat 10.508 capete, acțiunea fiind însă în curs de desfășurare.

La numeroase gospodării colective, ținîndu-se seama de faptul că în regiunea noastră sînt asigurate condiții bune de furajare, s-au cumpărat mai multe taurine, porcine și ovine decît se planificase. Așa s-a muncit de pildă la G.A.C. Gornești, raionul Reghin, G.A.C. Șăulia, raionul Luduș, G.A.C. Mărtiniș, raionul Odorhei etc.

Trebuie totuși să subliniez că aceste succese ar fi fost și mai mari dacă în toate raioanele regiunii, problema cumpărărilor de animale ar fi fost rezolvată la nivelul raioanelor fruntașe. În raionul Tg. Mureș însă, nu s-a realizat planul de cumpărări la vaci decît în proporție de 62,7 la sută. Unele consilii de conducere ale gospodăriilor colective din acest raion ca, de pildă, cel al gospodăriei colective din Ungheni s-a călăuzit încă de concepția greșită că este suficient deocamdată numărul de animale realizat. La fel, în gospodăriile colective din raionul Luduș, planul de cumpărări de vaci de lapte a fost realizat numai în procent de 68,9 la sută.

Așa se explică faptul că în gospodăriile colective din raionul Tg. Mureș, densitatea taurinelor este de abia 18,6 capete la 100 ha arabile, în raionul Reghin de numai 15,5 capete, în vreme ce media pe regiune trece de 21,4 capete.

Trebuie observat că și numărul de porcine din gospodăriile colective ale regiunii ar fi fost în prezent mai mare dacă în unitățile din raioanele Tg. Mureș, Luduș sau Ciuc — unde există condiții bune pentru creșterea porcinelor, s-ar fi acordat mai multă grijă cumpărării unui număr cît mai mare de porci. Dar în raionul Luduș, planul de cumpărări de porcine a fost realizat, pînă acum, doar în procent de 60,4 la sută, în raionul Tg. Mureș 42,44 la sută.

Față de succesele de seamă obținute în general pe regiune în ce privește creșterea numărului de animale în gospodăriile colective, trebuie recunoscut că mai avem mult de făcut pentru o dezvoltare similară a fermelor de păsări. În acest an, gospodăriile colective și-au planificat să cumpere 211.300 pui de o zi. Pînă de curînd însă, în gospodăriile colective

(Continuare în pag. a 3-a)

LA COLECTIVA DIN COBADIN

În aceste zile de toamnă la gospodăria colectivă din Cobadin, regiunea Dobrogea, se desfășoară o activitate intensă. Însilozatul porumbului necesar hrănirii animalelor se apropie de sfîrșit (fotografia de mai sus). **Paralel cu aceasta colectiviștii lucrează de zor și la tratarea semințelor de grîu necesare semănăturilor de toamnă (fotografia din stînga)**

Pregătiri în vederea începerii noului an de învățămînt agrozootehnic de masă

Nu ne mai desparte multă vreme pînă cînd pe întreg cuprinsul țării, în unitățile agricole socialiste, va începe un nou an al învățămîntului agrozootehnic de masă. Față de anii trecuți, în anul 1962/1963. învățămîntul agrozootehnic în gospodăriile agricole colective, în gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, se va organiza pe o durată de 3 ani. Acesta are ca scop ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice al țăranilor colectiviști și al muncitorilor agricoli permanenți din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri. Pentru buna organizare și desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă, sarcini deosebit de importante le revin sfaturilor populare regionale și raionale și mai ales consiliilor agricole.

La sfîrșitul săptămînii trecute am avut o convorbire cu tovarășul dr. Petre Radu, vicepreședinte al Consiliului agricol al raionului Fetești, în legătură cu apropiata deschidere a învățămîntului agrozootehnic:

Interviu cu tovarășul dr. Petre Radu,

vicepreședinte al Consiliului agricol raional Fetești

— Ce măsuri au fost luate pînă acum în vederea începerii la timp și în condiții bune în acest an a învățămîntului agrozootehnic?

— Din luna mai, cînd a apărut Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol, sfatul popular al raionului nostru, îndrumat tot timpul de comitetul raional de partid, a făcut o largă popularizare și discutare a prezentei Hotărîri în toate unitățile agricole socialiste. De asemenea, au fost făcute sondaje și discuții despre posibilitățile organizării învățămîntului în condiții noi, mai bune față de alți ani și despre eficacitatea învățămîntului în munca lucrătorilor de pe ogoarele raionului nostru.

Într-o ședință ținută în ziua de 9 septembrie, sub directa îndrumare a comitetului raional de partid, la care au participat secretari ai comitetelor comunale de partid și ai organizațiilor de bază din gospodăriile colective, președinți de G.A.C., directori de S.M.T. și G.A.S. și organizatori de partid din aceste unități, cadrele de specialiști din G.A.C.-uri, precum și activiști teritoriali de partid, s-a arătat că în raionul nostru învățămîntul agrozootehnic de masă va începe între 1—15 noiembrie, și în cadrul celor 41 de gospodării colective vor funcționa 63 de cercuri agrotehnice cu 3.760 cursanți, 41 zootehnice cu 2.080 cursanți și 14 pomiviticole. La această ședință s-a mai stabilit că fiecare cerc va ține două lecții pe săptămînă a cîte 2½ ore, o oră pentru expunerea lecției. și restul pentru discuții și demonstrații practice. Lecțiile vor fi predate de către specialiștii din gospodăriile colective. În gospodăriile colective unde nu sînt suficiente cadre de specialiști cu studii superioare, lecțiile vor fi predate de către lectori recrutați din gospodăriile agricole de stat din cuprinsul raionului. De asemenea, s-a stabilit ca toate unitățile să înceapă neîntîrziat întocmirea planului de școlarizare.

— Ce rezultate au fost obținute în acțiunea întreprinsă în această privință?

— În zilele următoare ședinței, în toate gospodăriile colective, conducerile acestora, îndrumate și ajutate de organizațiile de partid, au trecut la organizarea cercurilor pe ramuri, recrutarea cursanților, stabilirea lectorilor, întocmirea necesarului de manuale, rechizite și alt material didactic și au fost fixate sălile de cursuri. Multe gospodării colective ne-au trimis deja planul de măsuri. Astfel, gospodăria colectivă „Donca Simo" din comuna Platonești, care are peste 2.200 hectare teren, 578 taurine, 3.178 ovine, aproape 9.000 de păsări și peste 1.000 de porcine, va organiza în noul an de învățămînt agrozootehnic 1962/63, 2 cercuri agrotehnice cu cîte 60 de cursanți fiecare. 1 cerc zootehnic cu 50 de cursanți și un cerc pomi-viticol pentru care au fost recrutați 35 de colectiviști. Lectori ai acestor cercuri vor fi ing. agronom Emil Carp și ing. zootehnic Mircea Oaidă, ambii din gospodăria colectivă. În planul de măsuri al acestei gospodării, precum și în ale altora, se arată că au fost fixate și sălile unde se vor ține cursurile, că există o grijă deosebită și în vederea asigurării lemnelor de foc necesare pentru încălzirea acestora.

Pe lîngă măsurile luate în direcția bunei organizări a învățămîntului agrozootehnic de masă în unitățile agricole socialiste, a mai spus în încheiere tov. dr. Petre Radu, consiliul agricol raional s-a mai îngrijit și pentru organizarea ciclurilor de conferințe agrozootehnice pe lîngă căminele culturale, care vor cuprinde un număr mare de țărani colectiviști.

Iată așadar. că în raionul Fetești de pe acum au început să se vadă roadele măsurilor luate în vederea bunei organizări și desfășurări a învățămîntului agrozootehnic de masă din acest an. Sînt măsuri și roade bune care cu siguranță își vor aduce contribuția la ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice a tuturor celor ce muncesc în agricultură.

GH. BACIU

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din Pitaru, raionul Titu, este mult apreciată în împrejurimi pentru spectacolele care le prezintă. Iat-o în fotografie pregătind un nou spectacol

Noi sate electrificate

În ultima vreme, în regiunea Bacău, au fost electrificate alte 10 sate printre care Pîrvulești, Malu, Bîrgăoani, Frunzeni, Suseni și altele. În total, în regiunea Bacău sînt electrificate 295 de sate, față de 51 cîte erau în 1950.

Într-un stadiu avansat se află lucrările de electrificare a satelor Sănduleni, Dumbrava, Viforeni-Părincea și altele.

La lucrările de electrificare din satele respective, o contribuție de seamă o aduc tinerii. Ei au fasonat numeroși stîlpi, au săpat gropile respective și au întins cablul.

IOAN ARHIRE
corespondent

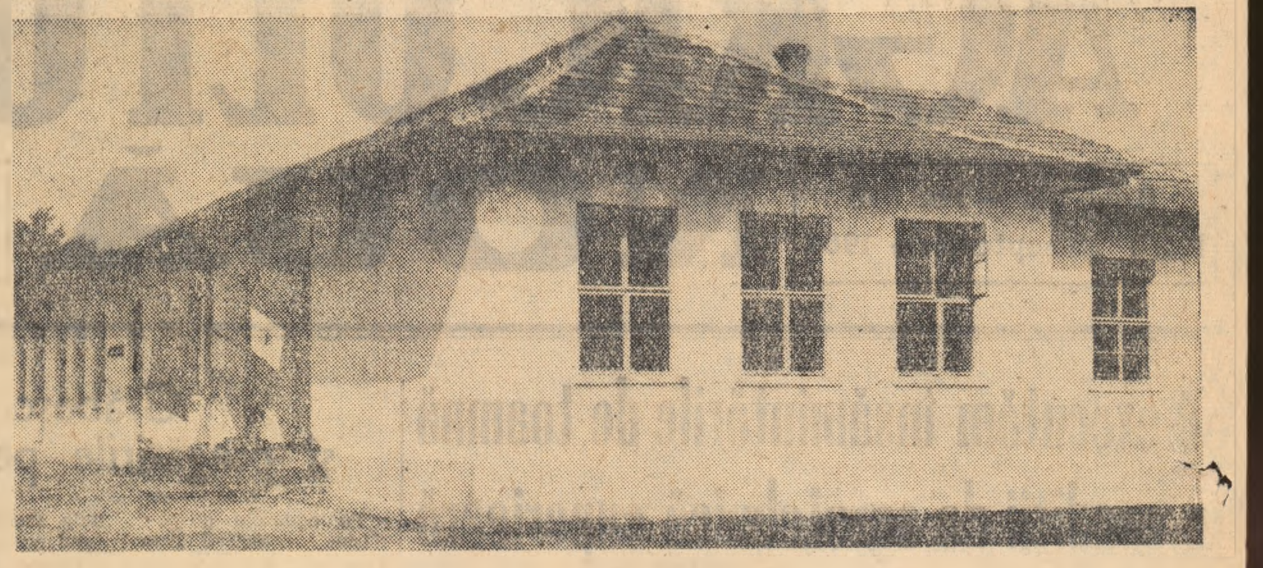
O nouă școală la Zănești

Copiii colectiviștilor din comuna Zănești, raionul Buhuși, au bucuria de a învăța într-o școală nouă care a fost terminată de curînd.

La ridicarea noului local de școală, locuitorii comunei și-au adus din plin contribuția. Astfel, ei au prestat sute de ore de muncă patriotică la transportul materialului de construcții, economisind peste 50.000 lei. La aceste munci se evidențiază Niculae Ciobanu, Ion Iacob, Alexandru Nechita, Maria N. Ciobanu, Alexandrina și Lucia N. Apreutesei, Profira Colobania, Constantin Bordei, Niculae Dumitru, Constantin Plăcintă și alții.

ION AXINTE
corespondent

„Mulțumim partidului pentru darul făcut"

Școala nouă din satul Fundu

Satul Fundu, raionul Răcari, duminică 23 septembrie. După ploaia căzută în timpul nopții, dimineața cerul se mai luminase... În dimineața acestei zile cîțiva elevi, împreună cu cadrele didactice, împodobeau cu ghirlande de flori estrada improvizată din curtea școlii. Aci urma să aibă loc serbarea de inaugurare a noului local al școlii de 8 ani. Orele treceau și animația era tot mai mare. Sute de elevi, împreună cu părinții, gătiți de sărbătoare, așteptau începerea festivității. Mai agitat părea și de astă dată tov. Ilie N. Isailă, președintele sfatului popular al comunei.

— E un eveniment important pentru comuna noastră, spune acest om harnic care a depus mult suflet pentru construirea școlii, unui grup de oameni. Acum și aici la noi școlarii au la îndemînă o clădire frumoasă. cu săli de clasă spațioase, cu tot mobilierul nou, cu o cameră-laborator, cu alta a pionierului și alte încăperi pentru corpul didactic.

— Nu departe de București, între valea Ialomiței și lacul Snagov, se află trei sate: Turbați, Coadele și Fundu. Acum toate trei formează comuna Turbați. În vremurile trecute de odios regim burghezo-moșieresc, și în aceste trei sate țărănimea săracă era obidită. Trudea pe pămînturile moșierilor și bogătanilor. Dar oamenii nu se luptau numai cu sărăcia, ci și cu întunericul în care erau ținuți de stăpînire. În cele trei sate erau „așa-zise" 3 școli. În satul Fundu „școala" era într-o fostă cîrciumă dărăpănată. În Coadele „școala" era cu chirie în diverse case, iar în Turbați ea se afla într-o clădire, mică, doar cu o singură sală de clasă.

— Bogătanii satelor, ne-a spus tov. Ion Gruianu, secretarul organizației de partid, nu numai că ne exploatau, dar ne țineau și în bezna neștiinței de carte. Pe ei nu-i interesa dacă copiii celor săraci învață sau nu slovele cărților. De aceea copiii noștri învățau carte prin cîrciumi, ori prin case plătite tot de noi. Apoi, nu erau nici cadre didactice destule ca să ne poată învăța copiii carte. În vremurile trecute, doar trei învățători erau în cele 3 sate.

Prima lecție în școala nouă

Așa era privită de către cîrmuitorii satelor din trecut școala, luminarea copiilor celor mulți și săraci. Au venit însă vremuri luminoase, cele ale orînduirii democrat-populare. În cele 3 sate ale comunei Turbați, ca de altfel în toate satele patriei noastre, s-au petrecut multe înfăptuiri în folosul celor mulți. Pe planul învățămîntului, bunăoară, în comuna Turbați s-a mărit numărul sălilor de clasă, a crescut numărul cadrelor didactice la 16, față de 3 cîte erau în vremurile trecute. Acum, după cum am mai arătat, comuna s-a îmbogățit și cu un nou local de școală.

Dar să revenim la sărbătoarea inaugurării. Către orele prînzului, curtea școlii era tixită de oameni. A început festivitatea inaugurării. În cuvîntul său, președintele sfatului popular comunal arată importanța evenimentului: „Toți oamenii din sat au muncit cu avînt și dragoste la ridicarea școlii. Ei au contribuit în mare măsură prin muncă patriotică la lucrările de construcție. Dorința lor a fost ca noul local de școală să fie cît mai repede construit... Un sprijin mare a fost dat la înfăptuirea acestui lăcaș al școlii de către stat, și de către gospodăria colectivă.

Apoi, în cuvîntul său, președintele sfatului evidențiază o seamă de oameni care au pus cu seriozitate umărul la ridicarea școlii: Pavel C. Dumitru, președintele gospodăriei colective, Oprișan N. Gheorghe, Ion Gh. Ilie, Costică Daragiu, Constantin Marin, Ecaterina Dinu, Maria Cristache, Marin Ghimeș și alți cetățeni harnici.

Cuvinte de laudă despre entuziasmul celor din Turbați la ridicarea școlii, despre hărnicia oamenilor, a adus în cuvîntul său tov. Vasile Ștefu, vicepreședintele sfatului popular al regiunii București.

...O trompetă pionierească sparge apoi liniștea văzduhului. Pionierii cu buchete de flori vin să aducă mulțumiri partidului, celor care le-au făcut în dar școala: „...În numele unității de pionieri de la școala de 8 ani, aducem partidului nostru drag, multe, multe mulțumiri pentru darul pe care ni l-a făcut... Noi toți elevii ne luăm angajamentul, ca în noua școală să învățăm bine, ca prin învățătură să fim oameni tot mai de nădejde scumpei noastre patrii...".

GH. SIGHIȘOREANU

Din carnetul corespondentului

Un harnic și priceput îngrijitor de animale

Pe întreaga fermă de vaci a gospodăriei colective „Victoria Socialismului" din satul Tătăranu, raionul Focșani, sînt 11 îngrijitori-mulgători. Și cel mai bun dintre cei mai buni, este Ion Trifan. De cînd era mic îi plăcea să îngrijească animalele. Iar plăcerea aceasta a căpătat un conținut nou în cadrul gospodăriei colective. De aproape 4 ani el este colectivist și tot de atunci lucrează în sectorul zootehnic. Seara nu se culcă devreme niciodată. Uneori îl apucă miezul nopții răsfoind și studiind cu multă pasiune ziare, reviste și cărți de specialitate. Se frămîntă și se întreabă mereu cum să facă să sporească încontinuu producția de lapte și răspunsul îl găsește în slovele cărților, ai broșurilor de specialitate. N-a fost schimb de experiență în raionul Focșani la care să nu participe. Îi place nespus de mult să învețe de la alți îngrijitori, cu mai multă experiență în muncă. Cîte n-a învățat el de la îngrijitorul Mihai Mititelu de la gospodăria de stat Focșani, care, anul trecut a obținut cîte 5.500 litri lapte pe cap de vacă furajată! Și învățămintele căpătate i-au fost de folos. În 1961 el a avut un lot de vaci de încercare. La sfîrșitul anului, în loc de 1.700 litri lapte de la fiecare vacă furajată, a obținut cîte 2.200 litri. În ultimele 8 luni ale acestui an, el a muls de la 12 vaci, cantitatea de 24.000 litri lapte, adică 2.000 litri pe cap de vacă furajată. În ce constă această realizare? În primul rînd, în respectarea cu strictețe a programului de grajd: hrana, adăpatul, curățitul, plimbarea și mulsul vacilor. Vacile care dau zilnic între 15—20 litri de lapte. primesc în plus un supliment de hrană.

Acest îngrijitor fruntaș care, pentru rezultatele deosebite obținute în producție a fost primit cu cîteva luni în urmă direct în rîndurile membrilor de partid, s-a angajat să obțină în anul 1962 peste 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată.

ION BELCIUGAN

PATRU FRAȚI, ACELAȘI ȚEL

Îl așteptam la marginea tarlalei. În vremea aceasta, împreună cu directorul stațiunii, tov. Arpad Vitlinger, verificam calitatea arăturii făcută de el. „Bună arătură — spunea directorul. După cum vedeți, are o adîncime de peste 30 cm și lucrarea este uniformă. De altfel niciodată colectiviștii din Mireșul Mare nu s-au plîns de calitatea lucrărilor făcute de acest vrednic tractorist". Între timp, Ioan Moldovan, căci despre el este vorba, a ajuns la capătul tarlalei. Este un om brunet, înalt și bine făcut.

Cu veselia specifică maramureșanului, ne-a spus că e pe „gătate" cu ultimele hectare ce le pregătește în vederea însămînțărilor de toamnă. Apoi completă:

— Va trebui să mai dăm aici cu discul și grapa pentru a sfărîma bolovanii și a pregăti semințelor un bun „culcuș", ori pat germinativ, cum i se mai spune.

Am stat apoi mai pe îndelete de vorbă. În tot acest timp nu stătea degeaba ci lucra la tractor, curățindu-l, ori strîngînd cîte un șurub care i se părea mai slăbit.

Lucrează la S.M.T. Satulung, regiunea Maramureș, de mai mulți ani. Numai aici la gospodăria colectivă din Mireșul Mare, comuna de baștină, își desfășoară activitatea de peste 6 ani de zile.

Cînd amintirile-l duc înapoi spre anii tinereții, între sprîncene i se adîncește o cută. Pe acele vremuri de tristă aducere aminte, împreună cu tatăl său și cu ceilalți frați (erau vreo 8 la număr), munceau pe spetite pe la chiaburul Ion Stejdreanu, ori Teodor Lenghel, căci cele 2 jugăre și jumătate cîte aveau acasă, nu produceau atît ca să le ajungă să-și astîmpere foamea.

Dar o dată cu noua orînduire socială din patria noastră și feciorii bătrînului comunist Moldovan, și-au descrețit frunțile, și-au îndreptat spinările. Cel mai mare, Ioan, a intrat la Școala de tractoriști din Carei. După terminarea școlii a fost repartizat la S.M.T.-ul Satulung, iar stațiunea l-a trimis să lucreze chiar în satul lui, în cadrul brigăzii permanente nr. 8. Datorită priceperii și străduinței sale, și-a căpătat repede stima și dragostea colectiviștilor.

Întotdeauna săritor la nevoile gospodăriei, a executat orice lucrare ce a fost cerută brigăzii. De altfel el face un întreg complex de lucrări mecanizate: de la pregătirea terenului și semănat, pînă la prășit și recoltat.

Pentru grija ce o poartă calității lucrărilor, colectiviștii i-au încredințat în ultimii ani loturile demonstrative. Anul trecut bunăoară, de pe un lot de 5 ha cultivat cu grîu, suprafață care o dată cu arătura adîncă de vară a fost amendată cu carbonat de calciu și pe care s-a administrat apoi și gunoi de grajd, s-a obținut o producție de 3.800 kg grîu la ha. Anul acesta, lotul a fost extins la 26 ha, de pe care soiul Harach a dat de asemenea, o producție mare.

Lucrînd cu tragere de inimă și neprecupețind timpul bun de lucru, tractoristul Ioan Moldovan se menține în ultimii 5 ani fruntaș pe S.M.T. În fiecare an realizează cu mult peste 1.000 de hantri, făcînd și mari economii de piese de schimb. Anul acesta, de pildă, în campania de primăvară executînd un volum de 268 hantri, a făcut două planuri; iar în vară a realizat cu mult peste 3 planuri pe campanie. În total a realizat pînă acum peste 900 de hantri, depășindu-și prevederile planului anual de producție. Economiile realizate prin prelungirea duratei de funcționare a tractorului între 2 reparații se ridică la peste 13.000 lei. Îngrijindu-și tractorul ca lumina ochilor, nu i-a făcut în 1962 nici o reparație. „Toaleta" tractorului, după cum obișnuiește să spună, o face de regulă seara, la lăsarea lucrului, cînd motorul e încă cald; dimineața, trage doar o dată de sfoară și servo-motorul a și pornit.

Realizarea unui mare volum de lucrări i-a permis să obțină și cîștiguri frumoase. Lunar încasează în jur de 1.500—1.800 de lei, la care se adaugă premiile de la sfîrșitul campaniilor. Aceasta i-a permis să-și facă casă, să o mobileze, să-și cumpere aparat de radio și să aibă în bătătură o vacă cu lapte pentru cei doi copii.

Dar Ioan, nu este singurul din familia Moldovanilor care a îndrăgit meseria de tractorist. La îndemnul lui au devenit mecanizatori și frații săi mai mici Aurel, Emil și Victor. Aurel, are de acum o vechime în S.M.T. de 3 ani. El a făcut școala de tractoriști tot la Carei. Ceilalți doi frați mai mici s-au calificat la locul de muncă; ultimul, Victor, e motorist la S.M.T. din această vară.

Toți patru lucrează în aceeași brigadă. Patru frați, același țel. Ioan, fratele cel mare, îi ajută pe ceilalți prin exemplul său să-și îngrijească bine mașinile, să execute numai lucrări de bună calitate. Cu toții sprijină gospodăria colectivă din Mireșul Mare să obțină recolte tot mai bogate, să devină o unitate tot mai puternică.

ION LEȘEANU

Mai sus, spre noi succese

— Iată, aici avem un teren nisipos. Am pus în primăvară cartofi și drept să vă spun, am avut ceva emoții pînă au ieșit. Nu de altceva, dar era prima oară cînd se plantau cartofi, aici la Lipia.

Spunînd acestea, inginerul Constantin Belu s-a și apucat să dezvelească un cuib din care a scos rînd pe rînd 5—6 cartofi dolofani, netezi, sănătoși. Fără îndoială că sînt cît se poate de frumoși, iar colectiviștii din Lipia îi vor cultiva de acum înainte an de an, cu toată încrederea. Orice îndoială a fost înfrîntă de această recoltă evaluată la peste 13.000 kg. la ha.

— La noi, în raionul Urziceni, s-a dat indicația în primăvară să intercalăm morcovi furajeri prin cultura de mazăre. Cînd am venit eu la Lipia, continuă inginerul Belu, colectiviștii însămînțaseră mazărea și fiindcă nu știam pe unde sînt rîndurile, am pus în schimb morcovi intercalați în porumb și au ieșit o minunăție. Nici că se putea o mai bună lecție de urmat pentru colectiviști.

Gospodăria agricolă colectivă „8 Mai 1921" din Lipia are pămînturile de o parte și de alta a rîului Ialomița. O situație pe care o invidiază multe alte unități și pe care colectiviștii nu au lăsat-o nefolosită. La una din ședințele organizației de partid în care se discutau probleme ale dezvoltării economice a gospodăriei colective, directorul stațiunii de mașini și tractoare Grădiștea, Marin Dobrescu, le-a propus să mărească suprafața irigată, să o folosească cu chibzuință, pentru ca să nu neglijeze posibilitatea sigură a obținerii unor venituri mari.

Comuniștii și-au însușit această propunere și apoi și ceilalți membri colectiviști. Dovada, în lunile aprilie și mai au fost amenajate pentru irigare 100 de hectare. La rîndul său, directorul S.M.T. Grădiștea și-a însoțit propunerea de un sprijin, prețios: 7 stații de pompare, care au trimis apa dătătoare de viață grădinii de legume, porumbului, cartofilor, sfeclei de zahăr.

Grădina de zarzavat a colectiviștilor din Lipia a constituit tot timpul o preocupare pentru inginerul Belu. Răsaduri de calitate, îngrijire calificată, folosirea la maximum a suprafeței, toate acestea și alte măsuri au făcut ca de pe 35 de hectare de grădină să se obțină pînă în prezent un venit de circa 351.000 lei. Numai din prima recoltă de fasole verde, de pe 5 hectare s-au obținut 66.000 lei, iar de pe 2 hectare de varză timpurie 51.000 lei. De aceea, după mazăre și varză timpurie colectiviștii au mai semănat alte 11 hectare de fasole verde. Un venit frumos vor aduce și cele 5 hectare de castraveți, vinete, ardei, roșiile, pătlăgelele care încă nu au fost recoltate.

— Aici, la Lipia, există toate posibilitățile pentru un veritabil bazin legumicol, îmi spune părerea sa Marin Dobrescu, directorul S.M.T.

Însemnări despre un inginer agronom

Grădiștea, iar prezența și experiența tov. inginer Belu, o garanție.

— Păi de ce am insistat noi să vină în gospodărie? adăugă mulțumit Dima Crăciun, președintele colectivei. Tovarășul inginer are și experiență, are și autoritate. Apoi colectiviștii noștri îl cunoșteau din anul cînd a fost inginer șef la S.M.T. Grădiștea și știau că pot să se încreadă în sfaturile și indicațiile lui. La rărit sfecla de zahăr ne-a povățuit să facem echipe speciale, cu oamenii cei mai calificați, care să respecte densitatea stabilită. Așa am făcut și rezultatele au arătat că a avut dreptate. Nici o dată nu s-au făcut patru prașile manuale la porumb în Lipia. Acum s-au făcut, și rezultatele bune se văd.

— Trebuie să fim întotdeauna exigenți la aplicarea agrotehnicii. De altfel, acesta e și rostul meu aici, subliniază inginerul Belu rîzînd. Și-mi voi apăra acest rost și în viitor.

„Viitorul" gospodăriei colective din Lipia nu mai este un simplu cuvînt. Asupra lui au gîndit comuniștii, consiliul de conducere, și el prinde contururi chiar din această toamnă.

— Anul viitor vrem să irigăm 500 de hectare, adică jumătate din suprafața gospodăriei, explică inginerul Belu. Surse avem destule: Ialomița, Gîrlița și balta Căldărușanilor. Împreună cu o comisie am identificat unde vom reamenaja digurile, canalele principale, unde vom amplasa alte stații noi de pompare.

Din vorbă în vorbă ajungem și la problemele zootehniei.

— Pînă în primăvară, lucrurile au mers slab. Acum avem peste 150 de taurine. Fiindcă întrunim condiții excelente, ne-am propus să creștem cît mai multe păsări. În incubatorul-cameră pe care l-am construit, au fost scoși bobocii de rață mutcă și 5.000 de pui. Anul viitor vrem să creștem în balta Căldărușanilor 50.000 de rațe care valorificate ne vor aduce un venit însemnat.

★

Inginerul Constantin Belu a venit să muncească aici, printre colectiviștii din Lipia, abia de cîteva luni. Experiența sa îndelungată, dragostea fierbinte pentru această profesie, pentru viața nouă a satului, prietenia și încrederea cu care l-au primit colectiviștii i-au fost un puternic imbold în muncă. Nu s-a împlinit nici o jumătate de an de cînd a luat în primire această nouă muncă dar inginerul Constantin Belu are satisfacția de a vedea în jurul său un mănunchi de frumoase realizări. Și fiecare dintre acestea înseamnă un stimulent pentru a tinde mai sus, spre noi succese.

LUCIAN CURSARU

Ce să citim:

„Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică, înfloritoare"

Gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Brașov, e o unitate agricolă socialistă puternică, înfloritoare, ducîndu-i-se de multă vreme vestea în întreaga țară. Această gospodărie colectivă are peste 2.000 hectare teren, un puternic sector zootehnic și un însemnat fond de bază care la sfîrșitul acestui an va ajunge la 7.500.000 lei. Pentru succesele deosebit de importante dobîndite în cei peste 12 ani de cînd a luat ființă, anul trecut, cu ocazia Consfătuirii

pe țară a țăranilor colectiviști, gospodăria colectivă din Hărman a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa I.

Despre succesele repurtate pînă acum de această gospodărie colectivă, aflăm lucruri multe și interesante în broșura **„Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică, înfloritoare"**, recent apărută în Editura Politică. Scrisă de Petre Ghelmez, broșura prezintă într-un stil viu. atrăgător, experiența colectiviștilor din Hărman pentru transformarea gospodăriei colective într-o unitate puternică, înfloritoare. Sînt prezentate astfel rezultatele obținute de-a lungul anilor în sectorul vegetal și în cel al creșterii animalelor. În lucrare se arată cîștigurile realizate de gospodărie, despre viața îmbelșugată a colectiviștilor, precum și despre schimbările petrecute în comuna Hărman în ultimii ani. Și cum oamenii făuresc toate acestea, autorul ne prezintă fapte interesante din munca colectiviștilor.

Roadele permanentizării brigăzilor de tractoare

Creşterea an de an a volumului şi sortimentului de lucrări mecanizate, executate în gospodăriile colective, au creat necesitatea ca brigăzile de tractoare să se găsească permanent în unităţile pe care le deservesc. De aceea, la îndemnul organelor de partid şi cu sprijinul celor sindicale şi în staţiunea noastră de maşini şi tractoare am trecut la permanentizarea brigăzilor în gospodăriile colective. La noi acţiunea de permanentizare a început din anul 1959 la gospodăriile colective din Berveni, Urziceni, Foieni şi Ghenci. Ulterior numărul acestora a crescut, iar astăzi, din cele 29 brigăzi de cîmp 25 sînt permanentizate în cîte o gospodărie colectivă. Pe lîngă acestea mai avem 4 brigăzi care deservesc cîte 2-3 G.A.C.-uri, mai mici, dar şi aici tractoarele sînt permanentizate.

Prin permanentizare, tractoriştii, membri ai gospodăriilor colective ori fii de colectivişti, au posibilitatea să lucreze în gospodăria colectivă din care provin. De asemenea prin permanentizarea brigăzilor la locul de producţie se face posibilă folosirea utilajului cu o productivitate sporită. Astfel, se elimină aproape în întregime deplasările în gol, mecanizatorii pot să execute la timp şi bine un volum mare şi variat de lucrări cerute de gospodăria colectivă. Anul trecut, bunăoară, staţiunea noastră a realizat 152 093 hantri, cu aproape 10 000 de hantri peste prevederile planului. Totodată preţul de cost al lucrărilor a fost redus de la 61,47 lei cît a fost planificat, la 58,58 lei, economiile globale ridicîndu-se la aproape o jumătate de milion de lei. Printre mecanizatorii care au adus un aport preţios în dobîndirea acestor importante succese se numără tractoriştii Iacob Belenyi, Adalbert Heinrich, Francisc Fischer, Ioan Leitner, Emeric Sikolya şi alţii. Întreţinînd bine tractoarele, aceştia au realizat, anul trecut, între 1 055—1 200 de hantri, făcînd economii la piese de pînă la 5 885 lei.

Şi în acest an noi am obţinut realizări importante în producţie. Planul campaniilor de primăvară de 36 000 hantri şi de vară de 49 400 hantri a fost realizat şi depăşit. În fruntea întrecerii socialiste pe ambele campanii s-au situat mecanizatorii brigăzilor din comunele Domăneşti, Ianculeşti şi Foieni, conduse de comuniştii Alexandru Zeller, Avram Costea şi Ioan Tempfli. Mecanizatorii Francisc Marian, Josif, Kapaşi, Nicolae Dobra, Iosif Condor, Martin Schuller, Francisc Resller şi alţii din aceste brigăzi, şi-au îndeplinit planul în procente de 150—200 la sută.

În multe gospodării colective din raza noastră de activitate colectiviştii au creat mecanizatorilor condiţii de lucru şi de trai dintre cele mai bune. Deosebit de dormitoare curate şi confortabile, de faptul că masa tractoriştilor este pregătită de bucătari din gospodărie, pentru brigadă au fost amenajate remize pentru maşini şi mici ateliere unde tractoriştii execută reparaţiile mai uşoare. În acest fel nu se mai pierde timp cu transportul maşinilor în staţiune. În atelier nu sînt aduse decît acele tractoare care necesită executarea de reparaţii generale şi capitale. În actuala perioadă, de pildă, semănătorile ce vor fi folosite în curînd la executarea însămînţărilor de toamnă, au fost reparate pe teren, la sediul brigăzilor.

Acestea ar fi pe scurt avantajele S.M.T.-ului. Dar gospodăria colectivă ce avantaj are de pe urma permanentizării brigăzilor de tractoare? Acesta se reflectă îndeosebi în recoltele bogate la hectar pe care gospodăria le obţine de pe urma muncii făcute cu mijloace mecanizate. Fiind permanent în gospodărie, mecanizatorii nu au întîrziat nici o zi, nici un ceas cu efectuarea lucrărilor de sezon. Bunăoară, în primăvară, la gospodăria colectivă din Domăneşti, constatîndu-se că pe terenul însămînţat cu porumb crusta formată împiedeca răsărirea culturii, la cererea conducerii gospodăriei, tractoristul Francisc Marian a intrat imediat pe tarlale cu grapa. În acest fel porumbul a răsărit uniform şi s-a dezvoltat bine. Ulterior, la vremea potrivită, s-a pornit şi la executarea praşilelor, mecanice şi manuale. În vară, în perioada recoltatului, preşedintele gospodăriei colective din Ianculeşti, tov. Iosif Marian, împreună cu şeful brigăzii de tractoare, tov. Costea Avram, erau văzuţi adesea printre lanurile de grîu. Atunci cînd împreună cu agronomul gospodăriei s-a stabilit că grîul este bun de secerat, combinele au şi intrat în lanuri, prinzîndu-se momentul optim pentru recoltare şi evitîndu-se astfel pierderile prin scuturare.

Ca urmare a mecanizării pe scară largă a lucrărilor, a fertilizării terenurilor şi folosirii seminţelor din soiuri de înaltă productivitate, G.A.C.-urile deservite de unitatea noastră au dobîndit an de an producţii tot mai sporite la hectar. Astfel, la grîu, pe întreaga rază de activitate, pe cele circa 13 000 hectare lucrate de S.M.T. s-a obţinut în 1961 o producţie medie de 1 745 kg grîu la hectar, iar în acest an — 1 874 kg grîu la hectar. Cele mai bune rezultate la cultura grîului au fost obţinute de G.A.C.-urile din Domăneşti, Lucăceni, Berveni, Cămin şi Foieni, gospodării care au strîns în medie între 2 354—2 740 kg grîu la hectar. Şi culturile de porumb promit la noi recolte bogate.

În prezent mecanizatorii noştri muncesc cu însufleţire în cadrul întrecerii socialiste la executarea arăturilor pentru însămînţările de toamnă, punînd astfel o bază trainică recoltei anului viitor.

GRIGORE CORA
director al S.M.T.-ului Carei, regiunea Maramureş

Gospodăria colectivă din comuna 23 August, regiunea Dobrogea, creşte în acest an peste 7.500 de păsări din care 3.000 de gîşte. În fotografie: o parte din cîrdul de gîşte pe lac

Spre asigurarea unei puternice baze furajere

Gospodăriile agricole colective din regiunea Argeş au în proprietate obştească un număr de circa 72.000 bovine, 116.000 ovine, 32.200 porcine, 80.000 păsări matcă etc. Urmînd indicaţiile documentelor de partid, în anul viitor numărul animalelor va cunoaşte o creştere simţitoare, ajungînd la un efectiv de 80.000 de capete taurine, 211.000 ovine, 40.000 porcine şi 150.000 păsări matcă.

Pentru asigurarea hranei necesare animalelor pe timpul stabulaţiei, gospodăriile colective din regiunea Argeş zoresc în prezent însilozarea diferitelor nutreţuri. Pînă în prezent au fost însilozate peste 171.000 de tone de furaje. Cunoscut fiind că în raioanele din nordul regiunii acţiunea de însilozare a porumbului este abia la început, se preconizează că se vor mai însiloza cel puţin 150.000 tone porumb şi alte plante. De menţionat că, pe lîngă porumb, gospodăriile colective au însilozat frunze şi colete de sfeclă de zahăr, frunze şi capitule de floarea-soarelui, resturi de la grădinile de legume etc. Cu intensitate sporită se lucrează în aceste zile şi la însilozarea cocenilor uscaţi de porumb în amestec cu saramură, tăiţei şi melasă provenită de la fabricile de zahăr. Tot în scopul asigurării hranei vitelor peste iarnă şi pe timpul primăverii pînă la ieşirea pe păşune, colectiviştii au adunat în căpiţe mari cantităţi de frunzare din păduri. În această acţiune, gospodăria colectivă din Răscăeţi, de pildă, este fruntaşă pe regiune.

Deosebit de aceasta gospodăriile colective au trimis în regiunile Braşov şi Mureş-Autonomă Maghiară, un număr de 4.665 oameni, care recoltează diferite fînuri naturale. După ce sînt balotate, fînurile sînt apoi expediate gospodăriilor respective.

Ca orice buni gospodari, colectiviştii argeşeni se îngrijesc de pe acum de asigurarea necesarului de furaje pentru anul viitor. Aşa după cum ne-a relatat de curînd tov. ing. Deceniu Marinică, şeful serviciului bază furajeră din Consiliul agricol regional Argeş, în toamna aceasta se vor însămînţa peste 5.000 de hectare cu secară masă verde şi 2.500 de hectare cu orz. Pregătirile în vederea acestor lucrări sînt pe sfîrşite. Terenul a fost bine pregătit de mecanizatori, iar sămînţa este asigurată aproape în întregime. În zilele următoare, la indicaţia inginerilor agronomi se va trece cu toate forţele la executarea însămînţărilor.

Se ştie că o importantă sursă de nutreţuri pentru asigurarea hranei animalelor o constituie păşunile naturale. Răspunzînd întrebării: „ce s-a făcut în acest an pe păşunile naturale pentru ca acestea să asigure o producţie bună?", inginerul D. Marinică a răspuns:

— „În primul rînd o grijă deosebită a fost acordată lucrărilor de combatere a eroziunii solului de pe aceste terenuri, făcîndu-se asemenea lucrări pe 600 de hectare. Totodată, circa 2.000 de hectare de păşuni naturale au fost defrişate de arborete dăunătoare şi au fost distruse şi împrăştiate muşuroaiele de pe 800 de hectare. Pentru a spori producţia păşunilor, pe 700 de hectare au fost aplicate îngrăşăminte chimice, dîndu-se cîte 200—250 kg. superfosfat şi între 100—300 kg. azotat de amoniu, nitro-calcar şi sulfat de amoniu la hectar. Tot în acest scop s-au făcut supra-însămînţări pe 800 de hectare; de asemenea 100 hectare din păşunea model a comunei Coteana a fost irigată".

În continuare pentru asigurarea bazei furajere necesare în unităţile agricole socialiste din regiune se lucrează în prezent la lucrările de combatere a eroziunii solului, la împrăştierea superfosfatului pe loturile semincere şi pe terenurile care se vor cultiva în primăvară cu plante furajere, ca şi pe păşunile naturale. În acest scop, în cursul trimestrului acestuia s-au primit 400 de tone de superfosfat şi în curînd vor mai sosi încă alte 600 de tone.

Cît priveşte acţiunile de viitor îndreptate spre a se asigura o bună bază furajeră, planul de măsuri tehnico-organizatorice întocmit de curînd prevede ca, timpuriu în primăvară, să se facă defrişarea arboretelor dăunătoare de pe 3.000 hectare, cît şi împrăştierea muşuroaielor de pe 1.500 hectare. De menţionat că cea mai mare parte a acestor lucrări se va face prin muncă patriotică. De asemenea, în 1963 se vor executa lucrări de combatere a eroziunii solului de pe păşuni pe 1.500 hectare; se vor îngrăşa prin tîrlire 10.000 hectare de păşuni naturale, şi se vor aplica îngrăşăminte chimice pe 10.000 hectare. În scopul realizării unui păşunat raţional, acesta se va face pe 20.000 hectare cu ajutorul „păstorului electric", adică pe o suprafaţă dublă ca în acest an.

Realizarea tuturor acestor măsuri vor permite asigurarea din vreme a unei puternice baze furajere necesare hrănirii animalelor gospodăriilor colective din regiunea Argeş, al căror număr, aşa după cum s-a văzut, este în continuă creştere.

L. ION

Cultura sparcetei la gospodăria agricolă de stat Batoş

Gospodăria agricolă de stat Batoş, raionul Reghin, e situată în depresiunea Transilvaniei, în linie de contact cu depresiunea Bistriţei. Terenul gospodăriei în suprafaţă de peste 1.800 de hectare, comasat într-un singur trup, este situat în mare parte pe pante, de 15—20 grade. Tipul de sol e brun-roşcat de pădure cu o structură argiloasă şi argilo-nisipoasă. Aici, atît terenul cît şi condiţiile de climă sînt deosebit de favorabile pomiculturii şi viticulturii.

În prezent, pe terenuri altădată neproductive sau slab productive, gospodăria agricolă de stat din Batoş are 400 hectare cu pomi fructiferi şi 75 de hectare cu viţă de vie. În viitorul apropiat pomii fructiferi vor ocupa 1.100 de hectare, iar viţa de vie 120 de hectare. Pentru aceasta încă din primăvara acestui an au început lucrările de terasare.

Dezvoltarea pomiculturii în gospodăria agricolă de stat Batoş se îmbină armonios cu dezvoltarea creşterii animalelor. În baza planului de perspectivă, pînă în 1965 gospodăria va ajunge la un număr de 900 de bovine, din care 400 de vaci, 3.000 de oi şi un mare număr de stupi. Numărul de vaci prevăzut a se realiza în 1965 va fi asigurat încă din acest an. De aceea, conducerea gospodăriei a luat măsuri din vreme pentru asigurarea unei bogate baze furajere, care să corespundă atît cantitativ cît şi calitativ. Planta cea mai potrivită a se cultiva printre rîndurile de pomi s-a dovedit în condiţiile de la noi, **sparceta.**

Este un lucru bine ştiut că terenurile situate în pantă pe care de altfel se fac plantaţii de pomi, sînt supuse eroziunii. Pentru înlăturarea procesului de eroziune al solului pe aceste terenuri trebuie să se menţină în permanenţă sole înierbate. Experienţa gospodăriei noastre ne-a arătat, că sparceta este planta care înlătură cel mai bine fenomenul de eroziune a solului şi totodată dă cele mai mari producţii de masă verde la hectar.

Sparceta este o plantă care rezistă deosebit de bine la secetă cît şi la ger, se dezvoltă repede şi dă producţii mari în terenurile pietroase şi sărace, dar bogate în calciu. Ea se cultivă cu rezultate foarte bune în terenuri pe care nu creşte nici trifoiul, nici lucerna.

Anul acesta noi am cultivat 137 de hectare cu sparcetă, iar în viitorii ani această plantă va fi extinsă pe o suprafaţă de peste 1.000 de hectare. Rezultatele obţinute de gospodăria noastră la această cultură demonstrează cît se poate de limpede avantajele extinderii ei pe suprafeţe cît mai mari, în vederea asigurării unei bogate baze furajere pentru numărul sporit de animale.

După cum am arătat mai sus, pe lîngă faptul că sparceta se cultivă pe terenuri improprii altor plante, în livezile de pomi, pe terenuri sărace, pietroase, calcaroase, dă şi producţii deosebit de mari. Gospodăria noastră a obţinut anul acesta o producţie medie de peste 30.000 kg masă verde la hectar, faţă de numai 8.931 kg masă verde la hectar obţinute pe fîneţele naturale. La prima coasă, de pe fiecare hectar cultivat cu sparcetă am realizat o producţie medie de 21.521 kg de masă verde la ha, iar la coasa a doua aproape 10.000 kg. Aşa dar, de pe un hectar cultivat cu sparcetă s-au obţinut 4.540 unităţi nutritive, cu un conţinut de 762 kg albumină, faţă de 1.607 unităţi nutritive, sau 151 kg albumină digestibilă cît am obţinut în medie de pe un hectar de fîneţe naturală.

Sparceta este planta care primăvara vegetează cel mai repede şi se dezvoltă rapid, constituind primul furaj care se poate administra în hrana animalelor sub formă de masă verde la fîn, ea este mult superioară fînului de pe pajiştile naturale. De pe un hectar cu sparcetă gospodăria noastră a obţinut 5.100 kg fîn, faţă de 2.500 kg cît s-a realizat de pe un hectar de fîneţe naturală. Sparceta se poate şi însiloza asigurînd o producţie de 30.000 kg la hectar conţinînd 5.100 unităţi nutritive, cu 1.240 kg albumină digestibilă, asigură obţinerea a 8.680 litri de lapte sau 1.200 kg carne, faţă de 3.214 litri de lapte sau 321 kg carne cît se poate realiza cu masa verde recoltată de pe un hectar de fîneţe naturală.

Iată deci cum terenurile altădată sterpe, astăzi fiind folosite raţional pot aduce aceleaşi venituri şi chiar mai mari decît ne aduc cele mai bune terenuri din luncile rîurilor.

Pînă în 1959 la gospodăria de stat din Batoş sparceta se însămînţa primăvara, în ultima decadă a lunii martie şi prima decadă a lunii aprilie. În aceste condiţii rezultatele nu erau dintre cele mai bune. **Începînd cu anul 1960 s-a trecut la însămînţarea sparcetei toamna.** Experienţa a demonstrat că însămînţatul sparcetei toamna este mult mai avantajos, deoarece, primăvara devreme ea răsare timpuriu şi se dezvoltă frumos, obţinîndu-se o producţie bună încă din primul an, pe cînd sparceta însămînţată primăvara dă producţii abia în anul următor. Gospodăria noastră execută însămînţatul sparcetei toamna, la sfîrşitul lunii octombrie şi începutul lui noiembrie, în arătură efectuată la o adîncime de 18 cm. Însămînţatul se face cu maşina în rînduri dese, dîndu-se cîte 100 kg seminţe la hectar, cu facultate germinativă de circa 80 la sută, asigurîndu-se astfel 400 seminţe germinabile la metru pătrat. Sparceta se poate însămînţa şi în teren nearat, însă discuit şi grăpat. Ea are o viaţă foarte lungă, deoarece scuturîndu-se uşor, se autoînsămînţează. La noi în gospodărie sînt parcele de sparcetă cu o vechime de 8—9 ani, care şi în prezent dau producţii mari.

Cultura sparcetei poate fi extinsă în toate gospodăriile de stat şi colective care dispun de terenuri corespunzătoare. Ea poate fi cultivată nu numai printre pomi, dar şi pe păşunile slab productive. Trebuie să se ştie că sparceta nu are dăunători, cum au de pildă trifoiul sau lucerna. Singurul fapt care dăunează sparcetei, este păşunatul. Deci unităţile care supraînsămînţează păşunile cu sparcetă, vor folosi această plantă cu masă verde, organizînd taberele de vară doar pe păşuni.

P. PAUL
director al gospodăriei de stat Batoş, raionul Reghin

La gospodăria agricolă colectivă din satul Vîrtop, raionul Adamclisi, se află mari cantităţi de îngrăşăminte naturale netransportate la cîmp

— Straşnic, aţi început să căraţi gunoiul de grajd la cîmp?
— Da, numai căruţa asta, că nu mai avem unde să-l punem!

Desen de C. CRĂCIUN

Lucrări intense la construcţii

Membrii gospodăriei agricole colective „Valea Sebeşului" din Caransebeş zoresc terminarea lucrărilor de construcţii. Astfel, printr-o bună organizare a muncii, harnicii colectivişti au reuşit ca pînă zilele acestea să ridice zidăria la grajdul pentru 100 de capete bovine şi la maternitatea pentru 25 de scroafe. De asemenea, s-a terminat turnarea fundaţiei la pătulul de porumb, care va avea o capacitate de 20 de vagoane. Tot pentru pătulul de porumb se lucrează intens la fasonarea materialului lemnos.

La aceste lucrări s-au evidenţiat colectiviştii Mihai Văcărescu, Dumitru Selener, Ioan Ambruş, Ana Gherga şi alţii.

NICOLAE PÎRVU
corespondent

Zilnic de la gospodăria colectivă din Bărcăneşti pleacă spre pieţele oraşului Ploieşti mii de kg de legume. În fotografie: la recoltatul ardeilor

Venituri mari din creşterea puilor

Colectiviştii din comuna Leordeni, raionul Găeşti, au cumpărat, în primăvara acestui an, de la gospodăria de stat Căteasca, 4.000 de pui de găină. Pentru adăpostirea şi creşterea puilor în cele mai bune condiţii, colectiviştii au construit cu mijloace locale două puiernițe.

Răspunderea îngrijirii şi hrănirii acestor pui a fost încredinţată colectivistelor Teodora Popescu, Maria Mitrea şi Gheorghiţa Comşa, care cu pricepere şi stăruinţă au reuşit să-şi ducă sarcinile la bun sfîrşit.

Din primele vînzări pe pieţele oraşelor din împrejurimi, colectiviştii din Leordeni au realizat 35.000 lei. Scăzîndu-se cheltuielile de producţie, gospodăria a obţinut astfel un venit net de 25.000 lei în afară de faptul că şi-a oprit 1.000 de puicuţe pentru prăsilă.

Convinşi de rentabilitatea acestei noi ramuri de producţie, colectiviştii au hotărît ca în anul viitor să crească cel puţin 10.000 de pui.

GEORGE BREAZU
corespondent

Pentru sporirea şeptelului

(Urmare din pag. 1)

s-au cumpărat numai 188.917 pui de o zi. În felul acesta numărul de păsări reprezintă numai 91,4 capete la 100 de ha. Ori, dacă avem în vedere că la multe gospodării colective cum sînt cele din Grebeniş şi Papiu Ilarian raionul Luduş, Cucerdea şi Sona, raionul Tîrnăveni, Vrabia, raionul Ciuc şi altele, s-au realizat de pe acum ferme de păsări cu peste 2.000 capete, reiese că în regiunea noastră sînt condiţii ca planul de cumpărări de pui să fie nu numai realizat, dar şi cu mult depăşit, spre a se ajunge în 1963 în fiecare gospodărie colectivă, la cel puţin 300 păsări la 100 de ha teren arabil. Pentru aceasta este însă necesar ca consiliile de conducere din gospodăriile colective să acorde mai multă atenţie creşterii numărului de păsări.

Pentru asigurarea adăposturilor necesare fermelor de păsări consiliul agricol regional a recomandat pentru asemenea construcţii folosirea de plăci confecţionate din puzderie de cînepă şi lapte de ciment — ce se fabrică la Topitoria din Luduş. S-a recomandat şi topitoriilor din Cristur, Ghindari şi Joseni să fabrice asemenea plăci pe care gospodăriile colective le pot folosi cu foarte bune rezultate la ridicarea de adăposturi pentru păsări, aşa cum s-a procedat la gospodăriile colective Iernut, Papiu Ilarian, Cecălaca din raionul Luduş.

În scopul dezvoltării fermelor avicole din gospodăriile colective, s-au luat măsuri pentru folosirea mai raţională a spaţiilor de incubaţie existente. De asemenea, s-a prevăzut ca în timpul iernii să fie şcolarizaţi cel puţin 300 de îngrijitori de păsări la Staţiunea experimentală din Tg. Mureş.

O atenţie deosebită au acordat consiliul agricol regional, consiliile raionale şi conducerile gospodăriilor colective asigurării unei bune baze furajere pentru animale.

Consiliul agricol regional se preocupă cu simţ de răspundere şi de problema asigurării adăposturilor necesare animalelor. Pînă în prezent, din obiectivele prevăzute pentru a se construi în acest an, s-au terminat şi dat în folosinţă în gospodăriile colective 38 grajduri, 26 maternităţi pentru scroafe, 14 saivane. Sînt în curs de terminare încă 234 de grajduri şi 40 de maternităţi pentru scroafe.

De asemenea, s-au dat îndrumări amănunţite gospodăriilor colective în vederea luării unor măsuri eficiente menite a asigura cantităţile de apă necesare adăpării animalelor.

În sfîrşit, trebuie să mai menţionez că în scopul intrării animalelor şi păsărilor din gospodăriile colective în perioada de iarnă, s-au luat măsuri în vederea examinării stării de sănătate a tuturor efectivelor şi de instruire a îngrijitorilor, în scopul executării periodice a dezinfecţiilor şi respectării regulilor zoo-igienice.

Socotim că astfel, gospodăriile colective vor fi ajutate să crească în bune condiţii efectivele realizate de animale şi păsări, să sporească productivitatea acestora, punînd la îndemîna oamenilor muncii cantităţi tot mai mari de produse animaliere, la preţuri de cost cît mai reduse.

Intensivitatea la hectar a culturilor irigate se poate mări

In fiecare an suprafeţe tot mai mari de teren, intră în patrimoniul sectorului irigat, asigurînd astfel producţii cu mult mai mari şi constante decît în condiţii de neirigare.

Avînd la dispoziţie apa, unul din factorii importanţi în vederea obţinerii unor producţii ridicate, în faţa specialiştilor din agricultură stă sarcina ca de pe fiecare hectar irigat să se obţină o producţie cît mai mare, justificînd astfel cheltuielile efectuate cu executarea sistemului de irigaţii precum şi cu întreţinerea lui.

Această problemă a preocupat şi colectivul de ingineri şi tehnicieni din cadrul gospodăriei agricole de stat Mihăileşti. Astfel, s-a născut ideea ca pe lîngă producţiile de legume planificate a se obţine de pe cele 200 hectare de grădină, să mai scoatem şi alte produse de mare valoare.

Aşa, bunăoară, pe o suprafaţă de peste 60 hectare cultivate cu roşii timpurii, roşii de vară şi cu alte legume s-a semănat în rînduri, cu rol de perdele de protecţie, porumb. La cultura de roşii timpurii s-a intercalat între opt rînduri de roşii un rînd de porumb, iar la roşiile de vară şi alte legume, rîndurile de porumb s-au semănat la distanţă de 4 metri, adică la fiecare cinci rînduri de roşii sau alte legume, un rînd de porumb.

Densitatea la hectar realizată în acest fel, a fost de 7.000 de plante de porumb, în cazul culturilor de roşii timpurii şi de 12.000 plante de porumb, în cazul culturii de roşii de vară şi alte legume. Planul de intercalare a culturii de porumb în cadrul celei de legume, a fost calculat în aşa fel, încît să nu ştirbească cu nimic densitatea la hectar a culturilor de bază, lucru care s-a şi realizat.

Dat fiind specificul culturilor legumicole ca mari consumatoare de îngrăşăminte şi apă, cultura intercalată de porumb se găsea pe un agrofond cu totul excepţional, în ceea ce priveşte aprovizionarea cu materii hrănitoare şi apă, valorificîndu-l din plin.

În astfel de condiţii de aprovizionare cu apă şi hrană, porumbul s-a dezvoltat excepţional atît ca masă vegetativă cît şi ca grad de fructificare, realizînd la o sută de plante, o medie de 170—180 ştiuleţi bine dezvoltaţi, cu cîte 600 boabe în medie pe fiecare ştiulete.

Factorii care au favorizat aceasta sînt în primul rînd agrofondul superior, apa în cantitate suficientă, lumina, aerisirea şi căldura îndestulătoare. Noi am efectuat o serie de observaţii interesante în ceea ce priveşte producţiile obţinute atît la cultura de bază, cît şi la cultura de porumb intercalată.

În acest an, la brigada condusă de Constantin Constantinescu, care a dat o deosebită atenţie acestei probleme, s-a obţinut, pînă la data de 25 august a.c., la cultura de roşii timpurii o depăşire a planului cu 50 la sută (cu perspectiva de a realiza 200 la sută planul de producţie), iar la cultura de roşii de vară — care se găsesc în plină recoltare, avem certitudinea îndeplinirii şi depăşirii planului. În ceea ce priveşte producţia de porumb cultivat între roşiile timpurii, se realizează o producţie de 1.600 kg porumb boabe la hectar iar cel cultivat între roşiile de vară o producţie de peste 2.700 kg porumb boabe la hectar. Asemenea rezultate se obţin şi de brigada condusă de Gheorghe Mitrică.

Cultura de porumb realizată de noi în cadrul suprafeţelor legumicole, sub formă de perdele de protecţie, a avut o influenţă pozitivă asupra culturii de bază, deoarece umbrirea alternativă, precum şi menţinerea unui microclimat uniform, a făcut ca plantele legumicole să fie scutite de curenţii de aer precum şi de o parte din razele solare, deosebit de călduroase în acest an.

Acest sistem de cultură are o importanţă economică, deoarece pe lîngă o producţie normală de legume se realizează şi o producţie medie de 2.000 kg porumb boabe la hectar, ceea ce echivalează cu 2.400 U.N. sau cu 600 kg carne la hectar, peste planul culturii de bază. De asemenea, în calculul preţului de cost nu intră decît valoarea seminţei şi a lucrării de semănat şi recoltat, care în cazul nostru nu depăşesc 0,05 lei la kg. de porumb boabe.

Acest prim succes ne-a întărit convingerea că posibilităţile de mărire a producţiei şi a beneficiului la hectar, în special în condiţii de irigare, sînt nelimitate, aşteptînd doar intervenţia specialistului pentru a le descoperi şi aplica în scopul ridicării continue a producţiei la unitatea de suprafaţă.

Ing. TRAIAN STÎNGA
G.A.S. Mihăileşti

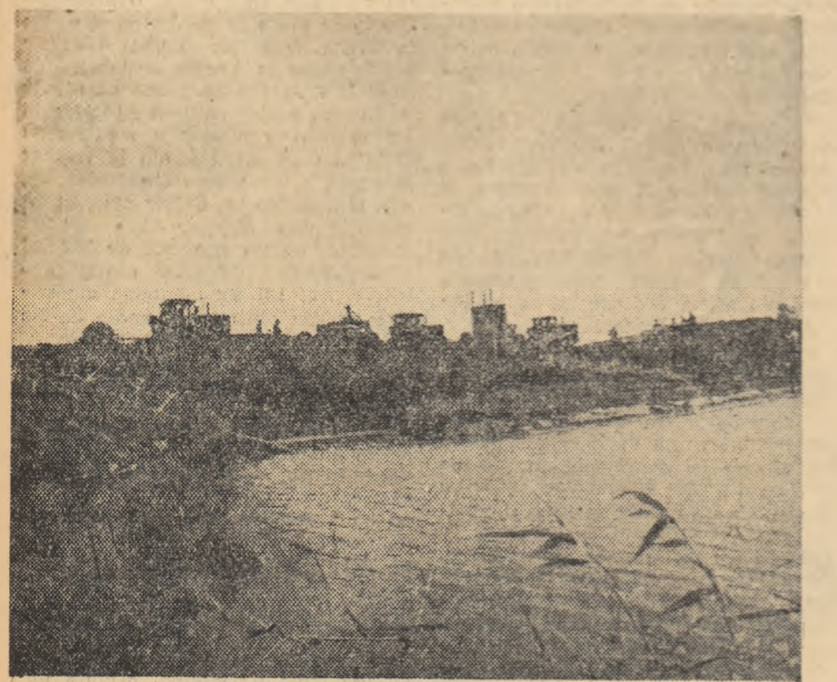

În fotografie: porumb în cultura de roşii

Din R. P. Ungară

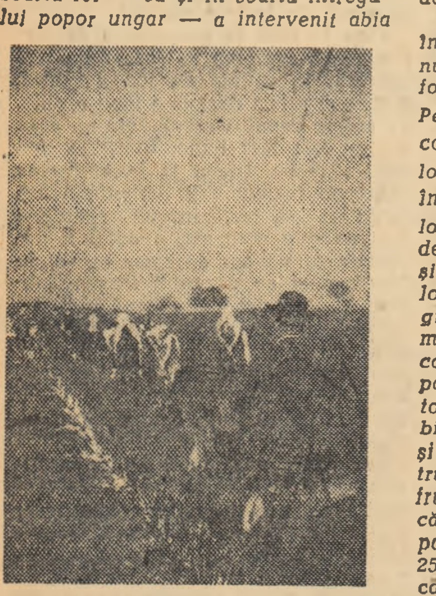
Țăranii din Nagyréda

În rîndurile ce urmează, cititorul va face cunoștință cu o cooperativă de producție agricolă din R. P. Ungară, care cuprinde întreaga populație a comunei Nagyréda. În trecut pomicultorii și viticultorii din Nagyréda au dobîndit un binemeritat renume, deși patru cincimi din teritoriul de

Membrii cooperativei au amenajat un lac artificial de 290.000 m.c. pentru a asigura irigarea culturilor.

6.000 de jugăre al comunei erau stăpînite de cinci familii de moșieri. Țăranii însă duceau lipsă de bunurile cele mai elementare necesare vieții. O întorsătură decisivă în soarta lor — ca și în soarta întregului popor ungar — a intervenit abia

Butașii altoiți se sădesc cu ajutorul unor mașini noi, ingenioase

în anul 1945, cînd poporul Ungariei s-a eliberat de sub ocupația fascistă și de sub jugul propriilor săi asupritori și exploatatori.

La Nagyréda, rezultatul acestei cotituri istorice a fost în primul rînd împărțirea latifundiilor. Actul revoluționar al reformei agrare n-a rezolvat însă toate grijile noilor împroprietăriți. De aceea țăranii au fost îndrumați să se unească într-o cooperativă de producție agricolă. Astfel, în noiembrie 1949 întreaga țărănime din comună a luat hotărîrea de a munci pămîntul în comun. Cele 1.600 de gospodării individuale din comună s-au contopit într-o singură gospodărie.

Cooperativa se ocupă în primul rînd de viticultură, și de producerea materialului săditor viticol. Corespunzător acestor ramuri, s-au constituit 6 brigăzi împărțite în 120 de echipe. Șefii brigăzilor discută în prima zi a fiecărei săptămîni sarcinile lor cu conducătorii cooperativei. Un principiu aplicat cu consecvență este acela ca brigăzile să muncească în tot timpul anului pe aceeași bucată de pămînt.

În perioada care a trecut de la înființarea cooperativei au fost obținute rezultate remarcabile. Astfel au fost realizate construcții importante. Pentru adăpostirea animalelor s-au construit două grajduri de cîte 80 de locuri pentru tineretul bovin, două îngrășătorii de porci de cîte 120 de locuri, o maternitate de scroafe de 40 de boxe, precum și cîte o casă de locuit pentru îngrijitorii de animale. Brigada de constructori a gospodăriei a ridicat toate aceste obiective, precum și clădirile pentru înmagazinarea fructelor, fabrica de cărămizi cu o capacitate zilnică de 25.000—30.000 bucăți, precum și instalația de irigare.

În ritm rapid se efectuează reînnoirea viilor îmbătrînite sau de calitate necorespunzătoare. În decurs de un an, această muncă grea s-a înfăptuit pe o suprafață de 125 jugăre.

Pe o suprafață de 266 de jugăre se cultivă zmeură, acest fruct fiind cel mai căutat și cel mai rentabil. Tot aici se află cea mai mare școală de vițe (100 de jugăre) din toată țara.

Cooperatorii au obținut succese de seamă. Avutul obștesc al cooperativei a fost în primul an de 11,5 milioane forinți, iar la sfîrșitul celui de al doilea an a atins 34 milioane forinți. În primul an, venitul mediu al membrilor s-a ridicat la 14.000 de forinți, în al doilea an a atins 22.871 forinți și de atunci crește din an în an.

Satul și-a schimbat înfățișarea. Astfel, s-a construit un cămin cultural modern cu 500 de locuri, unde au loc spectacole de teatru, conferințe de popularizarea științei etc., și unde activează echipa culturală. Majoritatea țăranilor din Nagyréda se îmbracă orășenește. Sute de mici case țărănești au fost înlocuite cu case mari, înzestrate cu băi, lumină electrică și tot confortul. S-a construit și o mică uzină de apă, iar casele primesc apa prin conductă, ca în orașele mari.

Din rîndurile acelora care în ultimul an s-au evidențiat în muncă, 140 de membri au luat parte la excursii în grup în străinătate, pe cheltuiala cooperativei.

Pentru tineretul sătesc, o măsură de covîrșitoare importanță este faptul că cooperativa promovează prin toate mijloacele ridicarea profesională a tineretului. Pentru aceasta există mai multe posibilități în comună. Așa-zisa „Academie țărănească“ la care participă și mulți oameni în vîrstă, își consacră activitatea formării de specialiști în agricultură. Posibilități pentru completarea cunoștințelor mai oferă și așa-zisă „secție în deplasare“ a școlii medii tehnice de agricultură din orașul Gyöngyös, aflat în apropiere.

În atelierele și în brigada de constructori se desfășoară aceeași activitate de calificare la locul de muncă ca și în întreprinderile de la orașe. Ca exemplu amintim că dintre cei calificați aici, patruzeci de inși au dat cu succes examenul de conducători de autovehicule.

În același timp, satul de azi oferă posibilități de afirmare și unui număr mare de tineri intelectuali. În cadrul cooperativei activează azi nouă specialiști cu studii superioare: ingineri agronomi, ingineri constructori, ingineri mecanici, medici veterinari etc.

Bătrînețea — ca și în celelalte cooperative din țară — nu mai este echivalentă cu singurătatea sau cu

Țărancă la cofetăria din comuna Nagyréda

lipsurile. Spiritul nou din cooperativă nici n-ar admite așa ceva. Bătrînii, în număr de 180, primesc pensii. Caracteristic pentru stima cu care bătrînii din sat sînt înconjurați, este faptul că pentru pensionarii care au împlinit vîrsta de 80 de ani, se organizează cîte o serbare aparte, și li se oferă daruri valoroase.

Astfel trăiesc membrii acestei cooperative de producție agricolă. Cooperativa nu face încă parte din cooperativele fruntașe ale țării, dar victoria ei este incontestabilă.

BAJOR NAGY ERNŐ

NOTĂ

O nouă împovărare a maselor populare din Grecia

După cum relatează presa greacă, ministrul Finanțelor a prezentat parlamentului un proiect de lege care prevede majorarea listei civile a casei regale cu cîteva milioane de drahme.

Dată fiind situația grea în care trăiește actualmente poporul Greciei, împovărat de impozite și care va trebui să plătească și majorarea ce se pune la cale, proiectul în cauză apare ca „o provocare la adresa poporului grec“, așa cum îl califică, pe bună dreptate, ziarul „Avghi“.

Într-adevăr, oamenii muncii din Grecia și mai cu seamă țăranii care alcătuiesc majoritatea populației țării se zbat în ghearele mizeriei. Potrivit unei relatări a ziarului burghez „To Vima“, venitul anual pe cap de locuitor al țăranilor din guvernămîntul Corint, de pildă, este de numai 1.400 drahme ceea ce înseamnă mai puțin de patru drahme pe zi (mai puțin decît un kilogram de pîine).

Cererile îndreptățite ale țăranilor greci de a se lua măsuri pentru o oarecare îmbunătățire a situației lor rămîn fără rezultat. Cîrmuitorii țării nu vor cu nici un chip să majoreze prețurile de achiziție a produselor agricole sau să sporească alocațiile pentru dezvoltarea agriculturii, așa cum cer țăranii. Ei nu știu decît să trimită împotriva țăranilor jandarmii și poliția, așa cum s-a întîmplat nu o dată în lunile din urmă, cînd au fost împrăștiate cu forța demonstrațiile țărănești din Creta, Macedonia și din alte regiuni ale țării.

Cercurile guvernante ale Greciei au însă alte preocupări mai înalte și mai urgente, ca să se mai ocupe și de nevoile țăranilor; ceea ce le frămîntă mai cu deosebire acum este... lista civilă a casei regale.

I. B.

Să executăm însămînțările de toamnă în condiții de agrotehnică superioară

(Urmare din pag. 1)

mănătorii), pe care întorc tractoarele. După terminarea semănatului în tarla se vor semăna și fîșiile de la capetele tarlalei, după ce în prealabil terenul s-a lucrat cu discuitorul. În felul acesta, semănătura apare încheiată, scăpînd de greșurile permanente de la capetele de întoarcere a semănătorilor pe tarla.

O altă metodă eficientă pentru înlăturarea greșurilor de la capetele tarlalelor este aceea a împachetării semănăturii. Împachetarea semănăturii se va aplica mai ales pe acele parcele care sînt mărginite la capete de drumuri. Ea constă în semănarea mai întîi a capetelor tarlalei. Lățimea care se va însămînța trebuie astfel calculată încît să permită scoaterea și introducerea în brazdă a semănătorii, pe porțiunea de teren însămînțată în prealabil.

Cantitatea de sămînță recomandată la hectar variază în funcție de soiul cultivat și planta premergătoare. Ca regulă generală se recomandă a se realiza la semănat 400—450 boabe germinabile pe m.p. la soiurile mai puțin rezistente la cădere, după premergătoare timpurii și 500—550 boabe germinabile la m.p., după premergătoare tîrzii; la soiurile rezistente la cădere, cum sînt Bezostaia 1, Scorospelka 3, San-Pastore, care înfrățesc mai puțin, se vor semăna pe m.p. cîte 450—500 boabe, după premergătoare timpurii și între 550—600 boabe pe m.p. după premergătoare tîrzii.

Griul se va semăna la adîncimea de 6—7 cm; acolo unde solul este prea uscat și afînat la suprafață se va semăna mai adînc, pînă la 8 cm.

Cantitatea de sămînță la hectar se va calcula numai pe baza valorii culturale. În acest scop, sămînța trebuie din vreme condiționată și analizată pentru controlul germinației, a purității fizice și a greutății absolute a boabelor — elemente de bază pentru calcularea normei de sămînță la hectar.

Înainte de semănat, sămînța se va trata cu antimălurice. Tratarea semințelor cu antimălurice (Germizan, Abavit, Granodin etc.), se va face în mod obligatoriu în magazie, cu ajutorul porzolatoarelor, avînd grijă să se respecte doza de preparat și timpul de tratare, astfel ca toate semințele să se încarce în mod omogen cu preparatul respectiv.

Este o mare greșeală și un lucru nepermis ca tratarea griului să se facă la capul tarlalei direct în semănătoare, cum din păcate încă se mai practică în unele unități.

Semănatul este lucrarea principală care stă la baza obținerii unei producții sporite la ha. De aceea, toți oamenii muncii de pe ogoare trebuie să acorde cea mai mare atenție acestei lucrări, avînd grijă ca din timp să se pregătească temeinic.

R. P. Mongolă

„Izvorul veșnic“

În iurta lui Țendiin Lamzav e sărbătoare. Stăpînul iurtei și-a pus hurumul cel nou, o haină cu găitane galbene. Nevastă-sa, Dolgor, trebăluiește la vatră, gătind o mîncare de zile mari. Între timp, Lamzav cîntă și cîntecul lui vorbește despre muncă și despre vecini, despre stepa cea frumoasă, pe care pasc marile cirezi ale cooperativei. Azi Lamzav trăiește o mare bucurie: a fost înștiințat că a ocupat primul loc în întrecere și a devenit astfel cel mai bun crescător de cămile din cooperativa agricolă „Izvorul veșnic“.

— Mai înainte — ne spune bătrînul crescător de animale — nu-mi dădeam pe deplin seama de toate foloasele pe care le aduce gospodăria obștească. Acum văd limpede binefacerile cooperativizării. Viața noastră e acum mai frumoasă, mai luminoasă, munca e mai bine prețuită.

Spusele lui Lamzav oglindesc ca într-o picătură de apă prefacerile care s-au produs în anii din urmă în stepa mongolă. Țăranii mongoli, ai căror strămoși și-au păscut vreme de veacuri vitele răzleți, s-au unit, ei trăiesc și muncesc acum laolaltă.

Anul acesta Lamzav a livrat la depozit 786 kg. păr de cămilă de prima calitate, realizînd împreună cu tinerele lui ajutoare 620 zile-muncă.

Dacă cooperativa „Izvorul veșnic“ este oarecum tînără, cooperativa agricolă „Hudulmur“, adică „Munca“, poate fi pe drept cuvînt socotită ca un veteran al mișcării cooperatiste din Republica Populară Mongolă. Ea a luat ființă în anul 1939 și acum este o gospodărie puternică și bine dezvoltată.

Sediul central al cooperativei alcătuiește o așezare nouă, cu peste o sută de case de locuit, un club, un post medical și unul veterinar, cantină, diferite ateliere, uzină electrică.

Președintele cooperativei, Ț. Cioidorj, Erou al Muncii Socialiste, ne spune că de-aici s-au ridicat 40 de învățători, 19 medici, 10 medici veterinari, 11 zootehnicieni. Mulți dintre acești specialiști s-au întors să lucreze în așezarea lor de baștină.

Președintele ne spune, de asemenea, că de zece ani încoace numărul vitelor cooperativei crește necontenit. Anul trecut venitul gospodăriei s-a ridicat la 2.800.000 tugrici.

Gospodăria obștească a dat peste cap tradițiile statornicite de veacuri. Așa de pildă, întotdeauna se socotea că vaca de rasă mongolă nu poate să dea mai mult de 300-400 litri de lapte pe an. Mulgătoarele D. Țend-Gombo și D. Bazarhand din cooperativa „Hudulmur“ au obținut, însă, anul trecut cîte 2.000 litri de lapte de la fiecare vacă. Se socotea, de asemenea, că pămîntul Mongoliei nu poate fi lucrat, dar iată că în cooperativa „Hudulmur“ s-au obținut mari recolte de grîu și de legume.

Am mai cunoscut și un alt iscusit crescător de vite — pe ciobanul Cimidțeren din cooperativa agricolă „Steaua roșie“. Am băut în iurta lui o ceașcă de ceai aromat și gazda ne-a vorbit cu însuflețire despre prefacerile minunate care s-au produs în gospodărie în anii din urmă.

Anul acesta cooperativa „Steaua roșie“ a livrat statului circa 400 tone de carne și totodată a sporit considerabil cireada obștească. In ultimii ani aici s-a întărit considerabil o nouă ramură — cultura pămîntului. În prezent, cooperativa „Steaua roșie“ însămînțează cu felurite culturi cerealiere, furajere și legumicole 3.000 hectare de pămînt.

...Viața și faptele lui Lamzav, Cioidorj și Cimidțeren sînt tipice în multe privințe. Bucuriile, preocupările și nădejdile acestor reprezentanți ai Mongoliei noi sînt aceleași ca ale atîtor și atîtor țărani care au pășit pe calea cooperativizării. În trecut, au trăit răzleți și săraci. Acum ei au devenit fruntași în muncă, constructori activi ai socialismului și trăiesc an de an o viață tot mai îmbelșugată.

A. KRIVEL

R. S. Cehoslovacă

Căpșuni din primăvară pînă în toamnă

Selecționatorul Tomas Pokorny din Oslavica Jdarsko (R.S.C.) a obținut o nouă varietate de căpșuni de grădină, încrucișînd unele soiuri foarte productive. Noua varietate se caracterizează în special prin aceea că înflorește și rodește continuu din primăvară pînă toamna tîrziu. Noua varietate, denumită „Pavlova“ produce cîte 2 kg de căpșuni pe metru pătrat, adică circa 20 000 kg la hectar.

Activitatea sportivă în satele raionului Tg. Mureș

An de an, activitatea sportivă de masă din satele raionului Tg. Mureș cunoaște o dezvoltare tot mai însemnată. Numeroși tineri colectiviști și muncitori din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri sînt antrenați în diferite competiții de masă. În prezent în acest raion activează un număr de 106 asociații sportive sătești, cuprinzînd peste 14.000 de membri.

În acest an, consiliul raional U.C.F.S. (președinte Iosif Kiss) a asigurat condițiile necesare unei rodnice activități sportive de masă. Astfel, este demn de subliniat numărul mare de participanți (19.686) la întrecerile Spartachiadei de vară a tineretului, ca și la celelalte concursuri populare, cum au fost crosul „Să întîmpinăm 1 Mai“, „Cupa de primăvară“, „Cupa de vară“ etc. Din cele 60 echipe de fotbal care s-au întrecut în cadrul Spartachiadei s-au remarcat, în mod deosebit, formațiile din comunele Bărdești, Călimănești, Ogari, Păingeni, Călușeni, Măgherani și altele. La faza inter-raională a Spartachiadei echipa feminină de volei Vointa—Troița a ocupat primul loc, iar formația masculină Flacăra—Vărgata s-a clasat pe locul 3.

De un frumos succes se bucură campionatul polisportiv al raionului. Acesta cuprinde disciplinele fotbal, volei și atletism și se desfășoară sistem turneu, tur și retur, la care participă 23 echipe de fotbal și tot atîtea formații de volei și atletism.

Rezultate frumoase s-au înregistrat și la campionatele și concursurile de tenis de masă, popice, șah, ciclism și tir. La popice, echipele feminină și masculină din Fîntînele au cucerit titlurile de campioane raionale, iar formația masculină din Miercurea Niraj a cîștigat faza regională a „Cupei de primăvară“. Șahistul Iosif Acs din Fîntînele a ocupat primul loc la optimile de finală ale campionatului republican, iar acum participă la sferturile de finală.

În 30 comune s-au organizat interesante concursuri de tir prin corespondență, contînd în cadrul „Cupei de vară“, unde primele 3 locuri au fost ocupate de echipele asociațiilor sportive Avîntul—Sovata, cu 1.592 puncte, Stăruința—Enei cu 1.486 puncte și Progresul—Band cu 1.480 puncte.

Față de rezultatele pozitive obținute, în activitatea sportivă de masă din raionul Tg. Mureș se mai remarcă, însă, și unele lipsuri. În primul rînd, trebuie arătat că o parte din membri consiliului raional U.C.F.S. ca și din comisiile raionale pe ramură sportivă desfășoară o slabă activitate și, de multe ori, aceștia nu sînt prezenți la acțiunile care au loc aici. Apoi, în unele comune și sate din raion se mai observă o slabă preocupare pentru agitația vizuală și popularizarea competițiilor. O serie de sporturi de bază, care sînt îndrăgite de tineri săteni, cum sînt: gimnastica, turismul, înotul etc. au rămas în urmă.

Desigur, consiliul raional U.C.F.S., conducerile asociațiilor sportive, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și comitetele sindicale, vor trebui să analizeze aceste lipsuri și să ia măsurile ce se cuvin, asigurînd maselor de tineri și tinere de la sate o activitate sportivă continuă și organizată, pe măsura posibilităților existente.

IOAN PĂUȘ
corespondent

„AGRICULTURA NOUĂ“, Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii